

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 213.229 van 12 mei 2011
in de zaak A. 187.460/XIV-32.670**

In zake : Clara VANDERHENST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Enrico De Simone
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Broederminstraat 38
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de stad Antwerpen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Van Der Straten
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 120, bus 4

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 maart 2008 strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 11 oktober 2007 van de stadssecretaris van de stad Antwerpen om haar ongunstige waardering van adjunct-coördinator wetenschappelijk werk te behouden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 184.859 van 26 juni 2008 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekster heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verzoekster heeft een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Bart Weekers heeft een verslag opgesteld.

De verzoekster heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 30 maart 2011.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Enrico De Simone, die verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Patrick Van Der Straten, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster getuigt van een bijzondere professionele band met de zogenaamde museale collectie Smidt van Gelder (CSG), welke deel uitmaakt van de stedelijke kunstmusea van de stad Antwerpen. Ten tijde van de bestreden beslissing is zij adjunct-coördinator wetenschappelijk werk (in de hoge graad A4) en reeds in jarenlange dienst van de stad Antwerpen, alwaar een waarderingsreglement op haar van toepassing is, alsmede een reglement “beroep tegen een ongunstige waardering”.

3.2. Op 30 juni 2005 krijgt de verzoekster de waardering “onvoldoende” voor de periode van 1 april 2003 tot 31 maart 2005, na eerder, voor de periode van 1 april 2002 tot 31 maart 2003, de waardering “gunstig” te hebben gekregen. Als chef-waardeerder voor de verzoekster trad Hans Nieuwdorp, bestuurscoördinator met algemene functie, op, en als hogere chef Steven Thielemans, bestuurscoördinator musea.

De verzoekster werd beoordeeld aan de hand van twee groepen met in totaal tien waarderingscriteria, die elk nog eens verder onderverdeeld zijn in subcriteria. De eerste groep van drie criteria wordt “taakuitvoering” genoemd en bevat de criteria “belangrijkste vaste taken”, “belangrijkste variabele projecten” en de “leidinggevende taken”. De tweede groep betreft “algemene gedragswaarden” en bevat de zeven overige waarderingscriteria, te weten “motivatie en betrokkenheid”, “klantgerichtheid”, “samenwerken”, “integriteit”, “omgaan met diversiteit”, “deskundigheid en bekwaamheid” en “openheid in communicatie”.

De verzoekster scoorde “laag” voor vier van de tien waarderingscriteria. Meer bepaald behaalde zij de score “D” (laag) voor twee van de drie waarderingscriteria binnen de groep “taakuitvoering”, inzonderheid voor haar “belangrijkste vaste taken” en haar “leidinggevende taken”, weze het dat sommige subcriteria als “goed” gewaardeerd werden. Zij scoorde ook “laag” voor twee van de zeven waarderingscriteria in de groep algemene “gedragswaarden”, inzonderheid behaalde zij de score “D” voor “motivatie en betrokkenheid” en “integriteit”, weze het dat sommige subcriteria ook hier als “goed” gewaardeerd werden.

3.3. Ingevolge de voormelde waardering “onvoldoende”, volgt de verzoekster, overeenkomstig het waarderingsreglement van de stad Antwerpen, van 30 juni 2005 tot 29 december 2005 een eerste verbetertraject van zes maanden. Als chef-waardeerders treden zowel directe chef Hans Nieuwdorp als hogere chef Steven Thielemans op. Het verbetertraject zou begeleid worden door Jan Maes, afdelingschef van het personeelsmanagement.

3.4. Het eerste verbetertraject resulteert op 30 maart 2006 in een waardering “ongunstig”.

Vergeleken met de eerdere ongunstige waardering van 30 juni 2005, scoort de verzoekster slechter, aangezien zij nu “laag” wordt gewaardeerd voor acht van de tien waarderingscriteria. Meer bepaald krijgt de verzoekster de score “D” (laag) voor alle drie de waarderingscriteria van de eerste groep “taakuitvoering”, dus niet enkel voor de “belangrijkste vaste taken” en de “leidinggevende taken”, maar ook voor de “belangrijkste variabele projecten”, en dit zonder dat de verzoekster op enige subcriterium “goed” scoort.

Ook op het vlak van de “algemene gedragswaarden” scoort de verzoekster zwakker. Zij scoort opnieuw “laag” voor “motivatie en betrokkenheid” en “integriteit”, maar nu ook voor “samenwerken”, “deskundigheid en bekwaamheid” en “openheid in communicatie”. Dit maakt dat de verzoekster op vijf van de zeven waarderingscriteria “laag” scoort. Bij slechts enkele subcriteria scoort zij “goed”.

3.5. Het beroep dat de verzoekster tegen de voormelde ongunstige waardering indient, wordt niet ingewilligd. Na een ongunstig advies van de commissie van beroep, beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen op 30 juni 2006 om de ongunstige waardering van de verzoekster te behouden en een tweede verbetertraject op te starten.

3.6. Op 27 september 2006 zit de verzoekster samen met de chef-waardeerders Hans Nieuwdorp en Steven Thielemans, alsook de begeleidster van het personeelsmanagement, Nora De Smedt, om een aantal taakafspraken voor van tweede verbetertraject op te maken. Bij de aanvang van dit gesprek legt de begeleidster van het personeelsmanagement uit dat alle functioneringsgesprekken in aanwezigheid van de chefs zullen gebeuren.

Het tweede verbetertraject zal inhoudelijk draaien om vier taken, te weten (1) het opmaken, tegen eind september 2007, van de gegevens voor de geautomatiseerde basisregistratie van de CSG, als prioritaire taak, (2) het uitwerken van een concept voor een wisselende presentatie van de CSG, (3) het verlenen van adviezen en het behandelen van bruikleenaanvragen via het diensthoofd en geïntegreerd in de werking van kunstmusea en het museum Mayer van den Bergh en (4) het agendabeheer en de tijdsregistratie.

3.7. Het college van burgemeester en schepenen beslist vervolgens dat het tweede verbetertraject start op 1 oktober 2006 en overweegt dat het traject niet kon opstarten binnen de maand na de beslissing van het college van 30 juni 2006 om de ongunstige waardering van de verzoekster te behouden, zoals het waarderingsreglement het wil, omwille van externe omstandigheden, te weten de ziekte van de medewerker en de vakanties van de medewerker en chefs.

3.8. Gedurende het tweede verbetertraject vinden er verschillende functioneringsgesprekken plaats. De gesprekken van 9 november 2006 en 14 december 2006 vinden plaats in aanwezigheid van de verzoekster, de chefs Hans Nieuwdorp en Steven Thielemans, alsook van de begeleidster van het personeelsmanagement, Nora De Smedt. Niettegenstaande het verslag van het gesprek van 6 maart 2007 nogmaals melding maakt van “de uitleg” dat alle functioneringsgesprekken in aanwezigheid van de chefs zullen gebeuren, is Hans Nieuwdorp verontschuldigd en dus niet aanwezig op dit gesprek, terwijl de verzoekster, Steven Thielemans, en begeleidster Nora De Smet wel aanwezig zijn. Het functioneringsgesprek van 9 mei 2007 vindt wel plaats en dit in aanwezigheid van alle betrokkenen. De verzoekster komt niet opdagen voor het gesprek dat op 29 mei 2007 was gepland. Niettegenstaande het verslag van het functioneringsgesprek van 6 juni 2007 nogmaals melding maakt van “de uitleg” dat alle functioneringsgesprekken in aanwezigheid van de chefs zullen gebeuren, is ditmaal Steven Thielemans verontschuldigd en dus niet aanwezig op dit gesprek. De verzoekster, Hans Nieuwdorp en begeleidster Nora De Smet zijn wel aanwezig.

3.9. Het tweede verbetertraject zal uiteindelijk lopen van 1 oktober 2006 tot 15 juni 2007 en op 5 juli 2007 resulteren in een waardering “ongunstig”.

Steven Thielemans ondertekent de voormelde waardering als “chef-waardeerder”. Hans Nieuwdorp, die op 5 juli 2007 niet aanwezig is, tekent de voormelde waardering op 19 juli 2007 als “extra-chef-waardeerder”.

Vergeleken met de eerdere personeelswaarderingen van 30 juni 2005 en 30 maart 2006, zijn er nog slechts negen waarderingscriteria, aangezien het criterium “belangrijkste variabele projecten” is weggevallen. De verzoekster scoort op vijf van de negen waarderingscriteria “laag”.

Binnen de groep “taakafspraken” -de nieuwe benaming van de groep “taakuitvoering”- blijft de verzoekster over de ganse lijn “laag” scoren, weze het dat zij binnen het waarderingscriterium “belangrijkste vaste taken” tweemaal een “C” (voldoende) bekommt, inzonderheid voor de subcriteria “agendabeheer en tijdsregistratie” en voor de prioritaire gestelde basisregistratie van de CSG. De verzoekster bekommt ook voor het subcriterium “aanmoedigen en motiveren” van het waarderingscriterium “leidinggevende taken” een waardering “goed”. Op het vlak van haar “algemene gedragswaarden”, behaalt de verzoekster voor de derde keer op rij een score “laag” voor de criteria “motivatie en betrokkenheid” en “integriteit”, doch ook nog steeds voor “openheid in communicatie”. De verzoekster scoort “goed” op enkele subcriteria.

3.10. De verzoekster dient tegen de voormelde waardering een beroep in. Zij formuleert daarbij een aantal inhoudelijke bezwaren, alsook procedurefouten.

3.11. De beroepscommissie adviseert om de ongunstige waardering van de verzoekster te behouden. Specifiek wat de door haar aangevoerde procedurefouten betreft, wordt gesteld dat “de procedure werd gevolgd en dat de medewerker voldoende werd begeleid door haar beide chef-waardeerders”.

3.12. Bij de beslissing van 11 oktober 2007 beslist de stadssecretaris van de stad Antwerpen om de ongunstige waardering te behouden.

Dit is de bestreden beslissing.

3.13. Bij brief van 23 november 2007 dient de verzoekster tegen de bestreden beslissing een klacht in bij de gouverneur van Antwerpen, die op 11 januari 2008 aan de verzoekster laat weten geen enkele reden te zien om in het kader van het algemeen administratief toezicht op te treden.

3.14. Op 14 februari 2008 beslist de stadssecretaris om de verzoekster definitief ongeschikt te verklaren wegens beroepsredenen en haar af te danken wegens beroepsongeschiktheid. Tegen deze beslissing dient de verzoekster bij de Raad van State een annulatieberoep en een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in. Nadat deze laatste vordering bij 's Raads arrest nr. 184.859 van 26 juni 2008 werd ingewilligd, trekt de stadssecretaris op 17 februari 2008 de voormelde beslissing van 14 februari 2008 in en beslist hij om de verzoekster “te herbenoemen tot consulent (wetenschappelijk werk) A1a-A1b-A2a, op voorwaarde dat betrokkene met deze herbenoeming uitdrukkelijk instemt”. Ook tegen deze laatste beslissing dient de verzoekster bij de Raad van State een annulatieberoep in (zaak A. 190.637/XII-5646).

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De memorie van antwoord van de verwerende partij werd laattijdig ingediend en moet om die reden uit de debatten worden geweerd.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5.1. De verzoekster voert in een eerste middel de schending aan van “artikel 1-(sub)artikel 5.2 en artikel 1-(sub)artikel 3.9 en artikel 3.10 en de artikelen 15-24 van het reglement op de waardering van het stadspersoneel en het instellen van beroep, zoals aangepast en goedgekeurd door (de) gemeenteraad van de stad Antwerpen op de zitting van maandag 25 maart 2002”.

Zij voert aan dat het tweede verbetertraject meer dan een maand na de ongunstige waardering na het eerste verbetertraject werd opgestart, hetgeen door de verwerende partij wordt toegegeven, maar gerechtvaardigd met het argument dat dit kwam door personeelsgebrek. Hoewel de termijn van één maand in het reglement niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven en er ook geen andere sanctie is voorzien, meent zij dat een dergelijk formeel gebrek in de waarderingsprocedure enkel de nietigheid van de procedure en dus van de genomen beslissing met zich kan meebrengen. Zij merkt ook op dat de tweede waarderingsperiode langer duurde (negen maanden) dan wat in het reglement is bepaald (zes maanden).

Nog zwaarder tilt de verzoekster aan het feit dat haar chef-waardeerder Hans Nieuwdorp bij de uiteindelijke waardering van 5 juli 2007 niet als zodanig, doch als extra-waardeerder, is opgetreden, maar wel Steven Thielemans. Meer nog was eerstgenoemde op het waarderingsgesprek van 5 juli 2007 zelfs niet aanwezig. Een dergelijke inbreuk op de aangehaalde bepalingen kan volgens de verzoekster enkel de absolute nietigheid van de waardering van 5 juli 2007 tot gevolg hebben. De aangehaalde schendingen van het reglement werden ook door de gouverneur onderschreven, maar niet zwaar genoeg bevonden om de genomen beslissing als niet rechtsgeldig te verklaren.

5.2. In haar laatste memorie voegt de verzoekster nog toe dat de taakafspraken op 27 september 2006 met Hans Nieuwdorp werden gemaakt en dat het evident is dat de opvolging van deze taken mede door dezelfde persoon gebeurt, tenzij dat om objectieve en legitieme redenen niet mogelijk is, wat in casu niet het geval is. Het feit dat uiteindelijk de meeste functionerings- en evaluatiegesprekken met Steven Thielemans gebeurden, die niet betrokken was bij de concrete planning van de taken van de verzoekster, kan niet anders dan een vertekening van de uiteindelijke evaluatie hebben opgeleverd. De bestreden beslissing kan uiteraard aan een dergelijke onregelmatigheid niet verhelpen. De geschetste onregelmatigheid is dan ook manifest in strijd met de “Dienstnota Ongunstige waarderings- en samenstelling dossier van 3 juli 1998”. In deze dienstnota wordt onder andere aandacht besteed aan de rol van de vaststeller en de chef-waardeerder.

Beoordeling

5.3. De verzoekster merkt zelf op dat de termijn van een maand om het verbetertraject op te starten niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven en dat evenmin een andere sanctie is voorzien. Zij toont op geen enkel wijze aan, noch maakt zij aannemelijk, dat het overschrijden van de meer vermelde termijn van een maand, in acht genomen het voormelde, tot de nietigheid van de bestreden beslissing zou moeten leiden. Haar loutere bewering “dat een dergelijk formeel gebrek in de waarderingsprocedure enkel de nietigheid van de procedure en dus van de genomen beslissing met zich kan brengen”, kan daartoe geenszins volstaan.

5.4. Het voormelde geldt evenzeer voor verzoeksters “opmerking”, “dat ook de tweede waarderingsperiode langer duurde (negen maanden) dan wat in het reglement is bepaald (zes maanden)” en haar betoog dat chef-waardeerder Hans Nieuwdorp niet in die hoedanigheid maar als extra-waardeerder is opgetreden en niet op het waarderingsgesprek van 5 juli 2007 aanwezig was. Met haar loutere bewering dat “een dergelijke inbreuk op de hoger aangehaalde bepalingen (...) enkel de absolute nietigheid van de waardering van 5 juli 2007 tot

gevolg (kan) hebben”, toont de verzoekster de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan. De eerst in haar laatste memorie aangevoerde toelichting met betrekking tot dit middelonderdeel is laattijdig, zodat er bij de beoordeling van het middel geen rekening mee kan gehouden worden.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

6.1. De verzoekster voert in een tweede middel de schending aan van “het algemeen principe van motivering van administratieve akten” en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Zij voert aan dat verschillende bepalingen van het waarderingsreglement werden geschonden, dat dit schriftelijk werd aangehaald voor de stadssecretaris en voor de beroepscommissie, maar dat geen van beide hierop hebben geantwoord, laat staan dat zij een verantwoording hebben gegeven waarom de procedure niet zou zijn geschonden of waarom een dergelijke schending geen invloed op de uiteindelijke beslissing zou kunnen hebben gehad.

De verzoekster betoogt dat zij tijdens het tweede verbetertraject diende geëvalueerd en gewaardeerd te worden op vier punten, namelijk het opstellen van een conceptnota voor de CSG, de integratie in het museum Mayer van ven Bergh, de basisregistratie van de CSG en agendabeheer en registratie. Bij aanvang van het tweede verbetertraject werd duidelijk vooropgesteld dat het derde punt prioritair was. Wat betreft de eerste twee taken werd duidelijk gesteld dat zij daar moest aan beginnen vanaf het moment dat zij opnieuw voltijds zou werken (vanaf 1 januari 2007). In de uiteindelijke waardering wordt zij op haar prioritaire taak gunstig beoordeeld (score C) en ook wat het agendabeheer en de

tijdsregistratie betreft, wordt de score C toegekend. Voor de eerste twee punten werd de score “D” gegeven. Zoals zij voor de stadssecretaris en de beroepscommissie opmerkte, wordt echter nergens aangegeven waarom de tweede taak niet naar behoren werd uitgevoerd. Tijdens de zes of zeven functioneringsgesprekken is daar nooit enige ernstige opmerking over gemaakt. Wat de eerste taak betreft, stelde en stelt zij dat er blijkbaar verschillende visies over het “concept” van de conceptnota bestonden, die na het afleveren ervan naar boven zijn gekomen. De nota werd wel degelijk afgeleverd en tijdens de functioneringsgesprekken is nooit gesteld van welk concept de nota diende uit te gaan. Het is ook nu nog volledig onklarbaar waarom de conceptnota niet voldoet en waarom die niet op het niveau zou zijn van wat van een adjunct-coördinator (A4) mag worden verwacht. De motivering blijkt aldus in strijd met de uitgangspunten van de waardering en met de feitelijke vaststellingen ter zake, minstens dient zij als niet afdoende te worden beschouwd, of zelfs afwezig.

De verzoekster voert verder aan dat de kernredenering van de bestreden beslissing is, dat zij zich tijdens het tweede verbetertraject heeft kunnen waarmaken op haar niveau A4, en dat zij enkel met goed gevolg taken op het niveau A1 (consulent) heeft uitgevoerd. Dergelijke redenering is volgens haar in strijd met de feiten die zij hiervoor heeft aangehaald. Haar prioritaire taak van de registratie van de CSG behoort wel degelijk tot het niveau A4 en werd met goed gevolg afgewerkt. De redenering is ook in strijd met de door de verwerende partij zelf gekozen uitgangspunten: zij diende geen leiding te geven aan personeel, haar prioritaire taak was de registratie van de CSG. Als zij zich al niet op het niveau A4 heeft bewezen, quod non, dan is dat mede het gevolg van het door de verwerende partij gekozen verbetertraject.

6.2. In haar laatste memorie voegt de verzoekster nog toe dat volgens de aangehaalde dienstnota het zwaartepunt ligt op het leveren van het bewijs van een ongunstige waardering van een personeelslid. Wanneer men deze nota toepast op de beoordeling van de algemene gedragswaarden, kan men volgens de verzoekster enkel vaststellen dat de beoordelingen “D” onvoldoende

geargumenteerd worden. Zo worden de volgende opmerkingen bij een aantal “D”-beoordelingen niet aangetoond of bewezen : zij zou te vaak discussiëren over details, zij zou te weinig de deugd van de zelfkritiek beoefenen, zij zou het probleem niet omschrijven alvorens naar oplossingen te zoeken, bijzaken en hoofdzaken zouden vaak vermengd worden en discussie zou moeilijk tot resultaten leiden. Tevens wordt gesteld dat het onvoldoende afwerken van taken onder verschillende subcriteria wordt hernomen, terwijl dit enkel betrekking kan hebben op het afwerken van de conceptnota. Uiteraard vertekent dit het beeld en wordt een multiplicatie van de beoordeling “D” mogelijk gemaakt.

Wat de belangrijkste vaste taken betreft, blijft de verzoekster er vooreerst bij dat haar conceptnota tijdig werd afgeleverd. De inleveringsdatum van deze nota werd tijdens het tweede gesprek met Hans Nieuwdorp op 13 juni 2007 bepaald op de datum van het waarderingsgesprek, zijnde 25 juni 2007. Deze datum werd door Steven Thielemans verschoven naar 26 juni 2007, datum waarop de conceptnota ook werd afgegeven. De nota diende te worden uitgevoerd vanaf het moment dat de verzoekster weer full-time ging werken, zijnde 1 januari 2007. Omdat Hans Nieuwdorp het overleg hierover pas in het voorjaar van 2007 opstartte, kon de nota niet eerder worden afgewerkt.

De conceptnota beantwoordt voorts volgens de verzoekster wel degelijk aan één van de twee opties die daaraan gesteld werden, te weten a) het praktisch uitwerken van één of meer tentoonstellingen en b) een concept opmaken van de invulling van de nieuwe ruimte van de CSG in het museum Mayer van den Bergh. Ze bevat een ontwerp van tentoonstellingsaanbod op basis van de CSG en ze bevat een concept voor een wisselende presentatie van de collectie volgens twee denksporen (of deelconcepten). Voor het ene deelconcept werden vijf groepen van tentoonstellingsvoorstellen geformuleerd met commentaar, voor het andere deelconcept wordt de vernieuwende benadering verduidelijkt en worden twee groepen van tentoonstellingsvoorstellen geformuleerd. Het uitgangspunt is specifiek de CSG : zeven verschillende aspecten van deze collectie komen aan bod, in talrijke voorstellen. Scherper en duidelijker kon zij het niet formuleren, te meer

daar het om een nota ging die bedoeld was om mogelijkheden te schetsen voor haar meerderen en voor het beleid, die weinig concrete kennis hadden van de collectie en omdat niet geweten was of de collectie uiteindelijk een vaste ruimte zou krijgen of niet. Deze argumentatie werd reeds in de procedure voor de commissie van beroep naar voor gebracht.

Met betrekking tot de integratietaak “behandeling van bruiklenen” merkt de verzoekster op dat in de taakomschrijving was afgesproken dat die taak enkel kon worden opgenomen na afspraak voor concrete vragen met het diensthoofd, Hans Nieuwdorp. Zijn inzet was minimaal en er kwamen weinig vragen van zijn kant. De vragen die wel werden gesteld, werden correct afgewerkt. Nooit werd door de verwerende partij het tegendeel aangetoond.

Met betrekking tot de leidinggevende taken, stelt de verzoekster niet in te zien hoe zij daarop kan worden beoordeeld indien zij geen leiding aan ondergeschikten moet of kan geven. Er worden weliswaar een aantal bemerkingen geformuleerd bij een aantal subcriteria, maar deze zijn algemeen en worden niet gestaafd.

De ongunstige beoordelingen op een aantal criteria worden volgens de verzoekster niet hard gemaakt, er wordt enkel een algemeen en vaag beeld geschetst.

Beoordeling

6.3. Wat de door de verzoekster aangevoerde procedurefouten betreft, valt in het advies van de beroepscommissie te lezen dat “de procedure werd gevolgd en dat de medewerker voldoende werd begeleid door haar beide chef-waardeerders”. In de bestreden beslissing overweegt de stadssecretaris daaromtrent dat “de commissieleden stellen dat in de waardering die voorligt, de procedure werd gevolgd en dat de medewerker voldoende werd begeleid door haar beide chef-waardeerders”, om verder uitdrukkelijk te overwegen dat hij, na lezing

van de verweernota van de verdediging, toch het oordeel van de beroepscommissie volgt en “dat de medewerker voldoende kansen en begeleiding heeft gekregen om haar functioneren te verbeteren.”. Gelet op het voormelde, toont de verzoekster geen schending van de formele motiveringsplicht aan, terwijl dit middelonderdeel niet als een schending van de materiële motiveringsplicht kan begrepen worden.

6.4. Met betrekking tot verzoeksters betoog dat, wat “de integratietaak” betreft, nergens wordt “aangegeven waarom de tweede taak niet naar behoren werd uitgevoerd” en “tijdens de zes of zeven functioneringsgesprekken (...) daar nooit enige ernstige opmerking over (is) gemaakt”, moet vastgesteld worden dat tijdens het tweede verbetertraject, meer bepaald op 16 mei 2007, werd afgesproken dat de verzoekster het bestaande model van de bruiklenen zou herwerken tegen de volgende vergadering van 29 mei 2007, maar de verzoekster die dag niet is komen opdagen. Hoewel de verzoekster daarover op de vergadering van 6 juni 2007 geen opmerkingen kreeg, acht de Raad van State het niet kennelijk onredelijk dat de integratietaak in de eindwaardering van 5 juli 2007 als “lopend, maar moeizaam” wordt beoordeeld en de score “laag” wordt toegekend. Evenmin blijkt het kennelijk onredelijk dat mede naar aanleiding van deze taak wordt gewezen op een laattijdige uitvoering van taken.

6.5. Wat verzoeksters kritiek op de beoordeling van haar “conceptnota” betreft, toont zij niet aan dat het in de eindwaardering van 5 juli 2007 gemaakte verwijt dat in haar nota een “scherp geformuleerd en welafgewogen concept” ontbreekt, als kennelijk onredelijk moet worden beoordeeld. Verzoeksters betoog dat tijdens de functioneringsgesprekken nooit is vastgesteld van welk concept de nota diende uit te gaan en haar bewering “dat er blijkbaar verschillende visies over het ‘concept’ van de conceptnota bestonden, die na het afleveren ervan naar buiten zijn gekomen”, kan daartoe geenszins volstaan, temeer daar uit de stukken van het dossier blijkt dat tijdens de vergadering van 9 mei 2007 werd bepaald dat het om een korte tekst van een vijftal pagina’s moest gaan en dat tevens heel wat andere randvoorwaarden met betrekking tot de

conceptnota werden besproken, evenzeer als op de vergaderingen van 16 mei 2007 en 6 juni 2007.

Mede gelet op de afwezigheid van de verzoekster op de vergadering van 29 mei 2007, blijkt evenmin de kennelijke onredelijkheid van het motiveringsverslag waar dit, mede naar aanleiding van de taak tot opmaak van een conceptnota, wijst op de “laattijdige uitvoering van taken”.

6.6. Het betoog van de verzoekster dat het ook nu nog volledig onklaar is waarom de conceptnota niet voldoet en waarom die niet op een niveau zou zijn van wat van een adjunct-coördinator (A4) mag verwacht worden, kan door de Raad van State niet beoordeeld worden, aangezien de conceptnota bij het indienen van het beroep niet werd bijgebracht. Waar de verzoekster deze nota, alsook de “dienstnota” van 3 juli 1998, eerst samen met haar laatste memorie bijbrengt, is dit laattijdig. Met deze stukken en het daarop in de laatste memorie gestoelde betoog, kan bij de beoordeling van het middel geen rekening gehouden worden. Hetzelfde geldt voor het eerst in de laatste memorie van de verzoekster aangevoerde betoog met betrekking tot de taakomschrijving van de “integratietaak”.

6.7. Het betoog van de verzoekster dat haar prioritaire taak, waarvoor zij de score “C” (goed) behaalde wel degelijk tot het niveau A4 behoort, is tenslotte niet van aard om de onwettigheid van het bestreden besluit aan te tonen, gelet op de omstandigheid dat die taak, ook al is ze prioritair, slechts één subcriterium van één waarderingscriterium uitmaakt, waarbij twee andere subcriteria binnen dat ene waarderingscriterium en voorts nog vier van de acht andere waarderingscriteria, “laag” gewaardeerd worden.

Het middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

7.1. De verzoekster voert in een derde middel de schending aan van “beginselen van behoorlijk bestuur”, meer bepaald het evenredigheidsbeginsel.

Zij voert aan dat in de bestreden beslissing op geen enkele wijze of onvoldoende rekening werd gehouden met het feit dat zij reeds sinds 1979 voor de stad Antwerpen werkzaam is en vóór 2003 enkel gunstige waarderingen kreeg, dat zij vanaf 2002 tot 2006 aan een depressie leed en zij tijdens het tweede verbetertraject wel degelijk aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt en dit op alle vier haar taken. In acht genomen deze omstandigheden en mits afweging van het alternatief, zijnde een tweede ongunstige waardering die de deur openzet voor ontslag, zou een voldoende beoordeling moeten zijn toegekend. Gelet op het feit dat zij volgens de bestreden beslissing zeker haar waarde en competentie op bepaalde vlakken heeft bewezen en nog nut kan hebben voor de museale werking, weegt het door haar geleden nadeel vele malen zwaarder dan het voordeel dat de verwerende partij hieruit zou kunnen halen.

Beoordeling

7.2. Het komt niet aan de Raad van State toe om in de plaats van het bestuur te oordelen of de verzoekster al dan niet ongunstig moet worden beoordeeld. De Raad kan enkel nagaan of het bestuur in redelijkheid tot dit oordeel is kunnen komen. Gelet op wat volgt, toont de verzoekster de kennelijke onredelijkheid van deze beoordeling niet aan.

7.3. Wat verzoeksters depressie in de periode van 2002 tot 2006 betreft, volgt de stadssecretaris uitdrukkelijk het oordeel van de beroepscommissie, met inbegrip van de nota die deze laatste ervan neemt dat de verdediging van de verzoekster zelf stelt dat het medisch verleden van de

verzoekster geen rol meer speelt in haar functioneren. Gelet op deze laatste verklaring, kan de verzoekster haar medisch verleden niet met goed gevolg voor de Raad van State aanvoeren om de evenredigheid van de haar voor de periode van oktober 2006 tot medio 2007 toegekende waardering “ongunstig” te bekritisieren. De omstandigheid dat de verzoekster sedert 1979 werkzaam is bij de stad Antwerpen en vóór 2003 enkel gunstige waarderingen heeft gekregen, toont voorts de kennelijke onredelijkheid van de ongunstige beoordeling van verzoeksters prestaties voor de periode van oktober 2006 tot medio 2007 niet aan. Dit laatste geldt evenzeer voor verzoeksters niet nader gepreciseerd betoog dat zij tijdens het tweede verbetertraject wel degelijk aanzienlijke vooruitgang heeft geboekt en dit op alle vier haar taken.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 mei 2011,
door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen